

Ավետիք Իսահակյան

Լըսում եմ դողանջն տիեզերական

Լըսում եմ դողանջն տիեզերական,
Ոգիս բացվում է անծիր թևերով.
Անծիր թևերս գրկում են համայն
Աշխարհն – աշխարհ և ծովերն – ծով:

- Բացե՛ք դարպասներն ձեր պալատների,
Ոգու հարության լույսն եմ ձեզ բերում,
Ես եմ զեփյուռը անապատների,
Եվ վառ ճաճանչը մրռայլ ամպերում:

Եվ մարգարեի հուրն է իմ կրթքում,
Սուրը իմ ձեռքում, բարբառը՝ ազատ.
Եվ ինձ հավիտյան անմահ եմ զգում,
Եվ երկրի վերա քայլերը՝ հաստատ ...

1903